

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2020. gada 19. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācija bez notiesājoša sprieduma – Direktīva 2014/42/ES – Piemērošanas joma – Pamatlēmums 2005/212/TI

Lietā C-234/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sofiyski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa, Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 23. martā un kas Tiesā registrēts 2018. gada 3. aprīlī, tiesvedībā

Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

pret

BP,

AB,

PB,

“Trast B” OOD,

“Agro In 2001” EOOD,

“ACounT Service 2009” EOOD,

“Invest Management” OOD,

“Estate” OOD,

“Bromak” OOD,

“Bromak Finance” EAD,

“Viva Telekom Bulgaria” EOOD,

“Balgarska Telekomunikationna Kompania” AD,

“Hedge Investment Bulgaria” AD,

“Kemira” OOD,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

“Dunarit” AD,
“Technologischen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD,
“Evrobild 2003” EOOD,
“Technotel Invest” AD,
“Ken Trade” EAD,
“Konsult Av” EOOD,
Louvrier Investments Company 33 SA,
EFV International Financial Ventures Ltd,
Interv Investment SARL,
LIC Telecommunications SARL,
V Telecom Investment SCA,
V2 Investment SARL,
Empreno Ventures Ltd,

piedaloties:

Corporate Commercial Bank, likvidācijas procesā,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas veic trešās palātas tiesnešu pienākumus, tiesneši L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] (referente) un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 5. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo* vārdā – *P. Georgiev* un *N. Kolev*, pārstāvji,
- BP vārdā – *L. E. Karadaliiev, advokat,*
- AB vārdā – *S. A. Stoyanov, advokat,*
- PB vārdā – *D. V. Kostadinova* un *S. Pappas, advokati,*

- “Trast B” OOD vārdā – S. A. Stoyanov, advokat,
- “Dunarit” AD vārdā – T. S. Trifonov, advokat,
- likvidējamās Corporate Commercial Bank vārdā – K. H. Marinova un A. N. Donovan, pārstāvji,
- Bulgārijas valdības vārdā – L. Zaharieva un T. Mitova, pārstāves,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – M. Smolek un J. Vlácil, kā arī A. Kasalická, pārstāvji,
- Īrijas vārdā – J. O’Connor, M. Browne, C. Durnin un M. Berry, kā arī A. Joyce, pārstāvji, kuriem palīdz D. Dodd, BL, B. Murray un N. Butler, SC,
- Eiropas Komisijas vārdā – R. Troosters un Y. G. Marinova, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2019. gada 31. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV 2014, L 127, 39. lpp., un labojums – OV 2014, L 138, 114. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo* (Korupcijas apkarošanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija, Bulgārija) (turpmāk tekstā – “Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija”) un BP, kā arī vairākām fiziskām un juridiskām personām, kuras tiek uzskatītas par saistītām ar BP vai viņa kontrolētām, par pieprasījumu par BP un šo personu noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Pamatlēmums 2005/212/TI

- 3 Padomes Pamatlēmuma 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OV 2005, L 68, 49. lpp.) 1., 5. un 10. apsvērumi ir formulēti šādi:

“(1) Galvenais organizētas pārrobežu noziedzības virzītājspēks ir finansiāli ieguvumi. Tādēļ, lai gūtu rezultātus, visiem mēģinājumiem novērst un apkarot tādus noziegumus jākoncentrējas uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju. Tomēr to *inter alia* apgrūtina atšķirības dalībvalstu tiesību aktos, kas pieņemti šajā jomā.

[..]

(5) Saskaņā ar 19. ieteikumu 2000. gada rīcības plānā “Organizētās noziedzības novēršana un kontrole: Eiropas Savienības stratēģija jaunās tūkstošgades sākumam”, ko [Eiropas Savienības Padome] pieņēma 2000. gada 27. martā [..], būtu jāapsver, vai nav vajadzīgs kāds instruments, kas, ņemot vērā dalībvalstu labāko pieredzi un pienācīgi ievērojot tiesību pamatprincipus, saskaņā ar krimināltiesībām, civiltiesībām vai nodokļu likumiem attiecīgi ļautu mazināt pierādīšanas pienākumu, kas attiecas uz tādas personas īpašumā esošu aktīvu avotu, kura ir notiesāta par nodarījumu, kas saistīts ar organizētu noziedzību.

[..]

(10) Šā pamatlēmuma mērķis ir nodrošināt, lai visās dalībvalstīs būtu efektīvi likumi, kas reglamentē noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju, *inter alia* attiecībā uz pierādīšanas pienākumu, kas attiecas uz tādas personas īpašumā esošu aktīvu avotu, kura ir notiesāta par nodarījumu, kas saistīts ar organizētu noziedzību. Šis pamatlēmums ir saistīts ar Dānijas tajā pašā laikā iesniegtu projektu pamatlēmumam par to, lai Eiropas Savienībā savstarpēji atzītu lēmumus par noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju un iegūto aktīvu sadali.”

4 Šā pamatlēmuma 1. panta pirmajā līdz ceturtajā ievilkumā ir noteikts:

“Šajā pamatlēmumā:

- “noziedzīgi iegūti līdzekļi” ir jebkāds ekonomisks izdevīgums, ko dod noziedzīgi nodarījumi. Tie var sastāvēt no jebkura īpašuma veida, kā noteikts nākamajā ievilkumā,
- “īpašums” ietver jebkādu īpašumu, neatkarīgi no tā, vai tas ir ķermenisks vai neķermenisks, kustams vai nekustams, un juridiskus dokumentus vai instrumentus, kas apliecina īpašumtiesības uz tādu īpašumu vai uz peļņu, ko tas dod,
- “nozieguma rīki” ir jebkāds īpašums, kas jebkā, pilnīgi vai daļēji izmantots vai ko paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgus nodarījumus,
- “konfiskācija” ir pēc tiesvedības par noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgiem nodarījumiem tiesas uzlikts sods vai pasākums, kas beidzas ar galīgu īpašuma atņemšanu.”

5 Minētā pamatlēmuma 2. pantā “Konfiskācija” ir noteikts:

“1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai tā varētu pilnībā vai daļēji konfiscēt nozieguma rīkus un līdzekļus, kas iegūti no noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem sods ir brīvības atņemšana uz laiku, kas ilgāks par vienu gadu, vai arī konfiscēt īpašumu, kura vērtība atbilst šādu līdzekļu vērtībai.

2. Attiecībā uz nodarījumiem nodokļu jomā, lai noziegumu izdarītājiem liegtu iespēju izmantot noziedzīgi iegūtus līdzekļus, dalībvalstis var izmantot procedūras, kas nav kriminālprocesi.”

6 Šā paša pamatlēmuma 3. panta “Paplašinātas konfiskācijas pilnvaras” 2. punkta c) apakšpunktā un 4. punktā ir paredzēts:

“2. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar šo pantu konfiskāciju darītu iespējamu vismaz šādos gadījumos:

[..]

c) ja ir noskaidrots, ka attiecīgā īpašuma vērtība nav samērīga ar notiesātās personas likumīgiem ienākumiem, un attiecīgais valsts tiesa, balstoties uz konkrētiem faktiem, ir pilnīgi pārliecināta, ka attiecīgais īpašums ir iegūts notiesātās personas noziedzīgās darbībās.

[..]

4. Dalībvalstis var izmantot procedūras, kas nav kriminālprocesi, lai noziegumu izdarītājiem atņemtu attiecīgo īpašumu.”

7 Pamatlēmuma 2005/212 4. pantā ir paredzēts:

“Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka ieinteresētām pusēm, ko skar 2. un 3. pantā paredzētie pasākumi, ir pieejami efektīvi tiesiskas aizsardzības līdzekļi, lai sargātu to tiesības.”

8 Šā pamatlēmuma 5. pantā ir teikts:

“Šis pamatlēmums negroza pienākumu ievērot pamattiesības un pamatprincipus, jo īpaši ietverot nevainīguma prezumpciju, kā paredzēts [LES] 6. pantā.”

9 Minētā pamatlēmuma 6. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pamatlēmuma prasības līdz 2007. gada 15. martam.”

Pamatlēmums 2006/783/TI

10 Padomes Pamatlēmuma 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem (OV 2006, L 328, 59. lpp.) 8. apsvērumā ir teikts:

“Šā pamatlēmuma mērķis ir atvieglot sadarbību dalībvalstu starpā attiecībā uz īpašuma konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un izpildi, lai uzliktu par pienākumu dalībvalstīm savā teritorijā atzīt un izpildīt citas dalībvalsts krimināltiesas izdotus konfiskācijas rīkojumus. Pamatlēmums ir saistīts ar [..] Pamatlēmumu [2005/212] [..]. Šā pamatlēmuma mērķis ir nodrošināt to, lai visām dalībvalstīm būtu efektīvi noteikumi, kas reglamentē noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju, *inter alia*, attiecībā uz personas, kas atzīta par vainīgu ar organizēto noziedzību saistītā noziedzīgā nodarījumā, pienākumu pierādīt līdzekļu avotu.”

Direktīva 2014/42

11 Direktīvas 2014/42 9., 22. un 23. apsvērumā ir teikts:

“(9) Šīs direktīvas mērķis ir grozīt un paplašināt [Padomes] Pamatlēmumu 2001/500/TI [(2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (OV 2001, L 182, 1. lpp.)] un [2005/212] noteikumus. Attiecībā uz dalībvalstīm, kam šī direktīva ir saistoša, minētie pamatlēmumi būtu daļēji jāaizstāj.

[..]

(22) Šī direktīva paredz minimālos noteikumus. Tas neliedz dalībvalstīm savos valsts tiesību aktos paredzēt plašākas pilnvaras, tostarp, piemēram, saistībā ar to noteikumiem par pierādījumiem.

(23) Šo direktīvu piemēro noziedzīgiem nodarījumiem, kas ietverti tajā uzskaitīto instrumentu darbības jomā. Ievērojot šo instrumentu darbības jomu, dalībvalstīm būtu jāpiemēro paplašināta konfiskācija vismaz dažiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas definēti šajā direktīvā.”

12 Šīs direktīvas 1. pantā ir noteikts:

“1. Šajā direktīvā ir noteikts noteikumu minimums, kas attiecas uz īpašuma iesaldēšanu, ņemot vērā tā iespējamu vēlāku konfiskāciju, un uz īpašuma konfiskāciju krimināllietās.

2. Šī direktīva neskar procedūras, ko dalībvalstis var izmantot, lai attiecīgo īpašumu konfiscētu.”

13 Minētās direktīvas 2. pantā ir paredzēts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “noziedzīgi iegūti līdzekļi” ir jebkāds ekonomisks ieguvums, kas tieši vai netieši gūts, izdarot noziedzīgu nodarījumu; tas var būt jebkāda veida īpašums un ietver tiešu noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu un jebkādus vērtīgus labumus;
- 2) “īpašums” ir jebkāds īpašums neatkarīgi no tā, vai tā ir ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama manta, un juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības uz šo mantu vai cita veida tiesības uz to;
- 3) “nozieguma rīki” ir jebkāds īpašums, kurš jebkādā veidā, pilnīgi vai daļēji, tika izmantots vai kuru bija paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgus nodarījumus;
- 4) “konfiskācija” ir īpašuma galīga atņemšana, ko tiesa norīkojusi saistībā ar noziedzīgu nodarījumu;
- 5) “iesaldēšana” ir pagaidu aizliegums nodot, iznīcināt, pārveidot, atsavināt vai pārvietot īpašumu vai īpašuma pagaidu uzraudzība vai kontrole;
- 6) “noziedzīgs nodarījums” ir nodarījums, uz ko attiecas jebkurš no 3. pantā uzskaitītajiem instrumentiem.”

14 Direktīvas 2014/42 3. pants ir formulēts šādi:

“Šo direktīvu piemēro noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas:

- a) Konvencija, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu par cīņu pret korupciju, kurā iekļautas Eiropas Kopienu amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas [(OV 1997, C 195, 1. lpp.)] [..];
- b) Padomes Pamatlēmums 2000/383/TI (2000. gada 29. maijs) par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu [(OV 2000, L 140, 1. lpp.)];
- c) Padomes Pamatlēmums 2001/413/TI (2001. gada 28. maijs) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem [(OV 2001, L 149, 1. lpp.)];
- d) Padomes Pamatlēmums [2001/500];
- e) Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu [(OV 2002, L 164, 3. lpp.)];
- f) Padomes Pamatlēmums 2003/568/TI (2003. gada 22. jūlijs) par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā [(OV 2003, L 192, 54. lpp.)];

- g) Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā [(OV 2004, L 335, 8. lpp.)];
- h) Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību [(OV 2008, L 300, 42. lpp.)];
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI [(OV 2011, L 101, 1. lpp.)];
- j) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI [(OV 2011, L 335, 1. lpp.)];
- k) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI [(OV 2013, L 218, 8. lpp.)],

kā arī citi juridiskie instrumenti, ja minētajos instrumentos ir īpaši paredzēts, ka šo direktīvu piemēro noziedzīgiem nodarījumiem, kas tajos saskaņoti.”

15 Direktīvas 2014/42 4. pantā “Konfiskācija” ir noteikts:

“1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, kuri ļauj pilnībā vai daļēji konfiscēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādu nozieguma rīku vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu vērtībai, ņemot vērā galīgu notiesājošu spriedumu par noziedzīgu nodarījumu, kas var tikt pieņemts arī *in absentia* tiesas procesā.

2. Ja konfiskācija, pamatojoties uz 1. [punktu], nav iespējama, vismaz tad, ja tas nav iespējams aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimības vai bēgulošanas dēļ, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, kuri ļauj konfiscēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus gadījumos, kad ir ierosināta krimināllieta par noziedzīgu nodarījumu, kas var būt par pamatu ekonomiska labuma tiešai vai netiešai ieguvei, un šādā kriminālprocesā varētu pieņemt notiesājošu spriedumu, ja aizdomās turētā vai apsūdzētā persona būtu varējusi stāties tiesas priekšā.”

16 Šīs direktīvas 5. panta “Paplašinātā konfiskācija” 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis pieņem nepieciešamos pasākumus, kuri ļauj pilnībā vai daļēji konfiscēt īpašumu, kas pieder personai, kura notiesāta par tādu noziedzīgu nodarījumu, kas var būt par pamatu ekonomiska labuma tiešai vai netiešai ieguvei, ja tiesa, pamatojoties uz lietas apstākļiem, tostarp konkrētiem faktiem un pieejamiem pierādījumiem, piemēram, ka attiecīgā īpašuma vērtība nav samērīga ar notiesātās personas likumīgiem ienākumiem, ir pārliecināta, ka attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgā veidā.”

17 Minētās direktīvas 6. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, kas ļauj konfiscēt tādus noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai citu īpašumu, kura vērtība atbilst noziedzīgi iegūto līdzekļu vērtībai, kurus aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir tieši vai netieši nodevusi trešām personām vai kurus trešās personas ir ieguvušas no aizdomās turētās vai apsūdzētās personas, vismaz tad, ja minētās trešās personas zināja vai tām vajadzēja zināt, ka nodošanas vai iegādes mērķis bija izvairīties no konfiskācijas, pamatojoties uz konkrētiem faktiem un apstākļiem, tostarp to, ka nodošana vai iegūšana ir notikusi bez maksas vai apmaiņā pret summu, kas ir būtiski zemāka par tirgus vērtību.”

18 Direktīvas 2014/42 8. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus ar mērķi nodrošināt personām, kuras skar šajā direktīvā noteiktie pasākumi, tiesības uz efektīviem aizsardzības līdzekļiem un taisnīgu tiesu, lai saglabātu šo personu tiesības.”

19 Saskaņā ar šīs direktīvas 14. pantu:

“1. Neskarot dalībvalstu saistības attiecībā uz [šo] pamatlēmumu transponēšanai valstu tiesību aktos noteikto termiņu, ar šo direktīvu attiecībā uz dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša, aizstāj [..] Pamatlēmuma [2005/212] 1. panta pirmos četrus ievilkumus un 3. pantu.

2. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, 1. punktā minētās atsauces uz [..] noteikumiem [Pamatlēmumā 2005/212] uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.”

Bulgārijas tiesības

Konfiskācijas likums

20 Pirms tam, kad 2018. gada 19. janvārī tika atcelts *Zakon za otnemane v polza na darzhavata na nezakonno pridobito imushtestvo* (Likums par nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju valsts labā) (*DV* Nr. 38, 2012. gada 18. maijs; turpmāk tekstā – “Konfiskācijas likums”), kas stājās spēkā 2012. gada 19. novembrī un kas tika atcelts ar *Zakon za protivodeystvie na korupsiata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo* (Likums par korupcijas apkarošanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju) (*DV* Nr. 7, 2018. gada 19. janvāris), tā 1. pantā bija paredzēts:

“1) Šajā likumā ir reglamentēti nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas nosacījumi un procedūra.

2) Ar 1. punktā minēto nelikumīgi iegūtu īpašumu saprot īpašumu, kuram nav konstatējams likumīgs izcelsmes avots.”

21 Konfiskācijas likuma 2. panta 1. punktā bija noteikts:

“Ar šo likumu ieviesto procedūru veic neatkarīgi no kriminālprocesa, kas uzsākts pret pārbaudīto personu un/vai ar viņu saistītām personām.”

22 Saskaņā ar šā likuma 5. panta 1. punktu:

“[Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija] ir specializēta, neatkarīga un pastāvīga valsts iestāde.”

23 Minētā likuma 21. pantā bija noteikts:

“1) [Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija] uzsāk šajā likumā paredzēto procedūru, ja tai ir pietiekams pamats aizdomām, ka konkrēts īpašums ir iegūts nelikumīgi.

2) Pietiekams pamats pastāv tad, ja izmeklēšanā tiek konstatēts, ka attiecībā uz pārbaudīto personas īpašumu ir pieļauti būtiski pārkāpumi.”

24 Konfiskācijas likuma 22. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Šā likuma 21. panta 2. punktā paredzēto izmeklēšanu sāk ar attiecīgās teritoriālās direkcijas direktora lēmumu, ja persona tiek apsūdzēta par tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts šādās normās:

[..]

8) [*Nakazatelen kodeks* (Kriminālkodekss)] 201.–203. pants;

[..].”

25 Šā likuma 66. pantā bija noteikts:

“1) Konfiscē īpašumu, ko pārbaudītā persona ir nodevusi juridiskai personai vai ieguldījusi juridiskas personas kapitālā naudas vai citāda ieguldījuma veidā, ja personas, kuras vada vai kontrolē šo juridisko personu, zināja vai, ņemot vērā konkrētos apstākļus, varēja pieņemt, ka īpašums ir iegūts nelikumīgi.

2) Konfiscē arī nelikumīgi iegūtu īpašumu, ko ieguvusi juridiska persona, kuru patstāvīgi vai kopīgi kontrolē pārbaudītā persona vai ar to saistītas personas.

[..].”

26 Saskaņā ar minētā likuma 75. panta 1. punktu:

“Tiesas rīkojumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju valsts labā izsniedz pārbaudītajai personai un 64., 65., 66., 67. un 71. pantā minētajām personām.”

27 Šā paša likuma 76. panta 2. punktā bija paredzēts:

“Pārbaudītā persona un 64., 65., 66., 67. un 71. pantā minētās personas ir uzskatāmas par atbildētājiem tiesvedībā.”

28 Konfiskācijas likuma 80. pantā bija noteikts:

“Jautājumiem, kas nav reglamentēti šajā iedaļā, piemēro *Grazhdanski-protsesualen kodeks* [(Civilprocesa kodekss)] normas.”

Civilprocesa kodekss

29 Civilprocesa kodeksa 17. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Tiesa izlemj visus strīda atrisinājumam svarīgos jautājumus, izņemot jautājumu par to, vai ir izdarīts noziedzīgs nodarījums.”

Kriminālkodekss

30 Kriminālkodeksa 53. pantā ir noteikts:

“1) Neatkarīgi no kriminālatbildības valsts labā konfiscē:

a) mantu, kas pieder noziedzīga nodarījuma izdarītājam un kas paredzēta izmantošanai vai ir izmantota tiša noziedzīga nodarījuma izdarīšanā;

b) mantu, kas pieder noziedzīga nodarījuma izdarītājam un kas ir tīša noziedzīga nodarījuma rīks – šā kodeksa speciālajā daļā tieši minētajos gadījumos.

2) Valsts labā konfiscē arī:

a) mantu, kas ir noziedzīga nodarījuma priekšmets vai rīks, kura turēšana ir aizliegta, un

b) mantu, kas iegūta noziedzīga nodarījuma rezultātā, ja tā nav jāatmaksā vai jākompensē. Ja iegūtā manta ir zudusi vai atsavināta, konfiscē naudas līdzekļus apmērā, kas atbilst tās vērtībai.”

31 Šā kodeksa 201. pantā ir noteikts:

“Persona, kas, veicot savas funkcijas, piesavinās naudas līdzekļus, mantu vai citas vērtslietas, kas viņai nepieder un kas viņai izsniegti saistībā ar viņas funkciju veikšanu vai uzticēti glabāšanā vai pārvaldīšanā, par šādu piesavināšanos savu funkciju veikšanas ietvaros soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, un tiesa var uzdot veikt konfiskāciju apmērā līdz pusei no vainīgās personas īpašuma, kā arī liegt viņai konkrētas tiesības [..].”

32 Saskaņā ar minētā kodeksa 203. panta 1. punktu:

“Par konkrētas summas piesavināšanos pārvaldes funkciju veikšanas ietvaros, kas uzskatāma par sevišķi smagu gadījumu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no desmit līdz divdesmit gadiem.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

33 *Sofijska gradska prokuratura* (Sofijas pilsētas prokuratūra, Bulgārija) 2014. gada jūlijā informēja Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisiju, ka pret BP ir uzsākts kriminālprocess, jo, būdams kādas Bulgārijā reģistrētas bankas padomes priekšsēdētājs, viņš laikā no 2011. gada decembra līdz 2014. gada 19. jūnijam bija pamudinājis citas personas piesavināties naudas līdzekļus, kas piederēja minētajai bankai, kopumā vairāk nekā 205 miljonu Bulgārijas levu (BGN) apmērā (apmēram 105 miljoni EUR), tādējādi pārkāpjot Kriminālkodeksa 201. pantu un 203. panta 1. punktu.

34 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka kriminālprocess vēl turpinās un vēl nav taisīts galīgs notiesājošs spriedums, tātad galīgs sods vēl nav piespriests.

35 Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija veica izmeklēšanu, kas aptvēra laikposmu no 2004. gada 4. augusta līdz 2010. gada 4. augustam; tajā citastarp tika konstatēts, ka BP un viņa ģimenes locekļiem ir ievērojami noguldījumi bankās, kuri neatbilst viņu likumīgi gūtajiem ienākumiem, un ka viņi ir veikuši bankas operācijas ar līdzekļiem, kuru izcelsme nav zināma; tika konstatēts, ka viņi ir iegādājušies kustamu un nekustamu mantu ievērojamā apmērā; tika konstatēts arī tas, ka BP ir saņēmis atlīdzības maksājumus uz, iespējams, fiktīvu līgumu pamata un ka šādu fiktīvos darījumos gūtu ienākumu nolūks ir bijis slēpt to līdzekļu nelikumīgo izcelsmi, ar kuriem BP ieguvus īpašumus.

36 Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija ar 2015. gada 14. maija lēmumu, pamatojoties uz Konfiskācijas likuma 22. panta 1. punkta 8. apakšpunktu, ierosināja tiesvedību *Sofijski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa, Bulgārija), lai panāktu BP un viņa ģimenes locekļu, kā arī ar BP saistīto vai viņa kontrolēto trešo personu nelikumīgi iegūtā īpašuma konfiskāciju vai, ja šis īpašums jau būtu atsavināts, tam ekvivalentas naudas summas vai aktīvu, kuros ir pārvērsti nelikumīgi iegūtais īpašums, konfiskāciju.

37 Pēc Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisijas lūguma *Sofijski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa) noteica pasākumus konfiscējamā īpašuma iesaldēšanai.

- 38 Iesniedzējtiesā uzsāktajā tiesvedībā BP un daži atbildētāji pamatlietā apgalvo, ka Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisijas iesniegtais īpašuma konfiskācijas pieprasījums esot nepieņemams būtībā tā iemesla dēļ, ka tas neatbilstot Direktīvas 2014/42 prasībām. Proti, šajā direktīvā esot paredzēts, ka īpašuma konfiskācija ir veicama uz galīga notiesājoša sprieduma pamata, taču pamatlietā tāds nav pieņemts. BP un minētie atbildētāji norāda, ka Savienības mērogā nepastāvot tiesiskais regulējums civiltiesiskas konfiskācijas jomā un ka līdz ar to konfiskācija varot notikt vienīgi uz kriminālprocesā taisīta galīga notiesājoša sprieduma pamata. Kā norāda šie lietas dalībnieki, attieksme pret atbildētājiem pamatlietā esot bijusi tāda, it kā viņiem ar galīgu notiesājošu spriedumu būtu piespriests sods, un tas liecinot, piemēram, par nevainīguma prezumpcijas neievērošanu un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu aizskārumu.
- 39 Iesniedzējtiesa norāda – no Konfiskācijas likuma nepārprotami izriet, ka civillietu tiesā uzsākta konfiskācijas procedūra nav atkarīga no kriminālprocesa, kas uzsākts pret pārbaudīto personu un/vai ar viņu saistītām vai viņas kontrolētām personām. Jau tas vien, ka krimināllietā ir izvirzīta apsūdzība, esot pietiekami, lai uzsāktu civiltiesisku konfiskācijas procedūru. Tomēr, kā norāda iesniedzējtiesa, no Direktīvas 2014/42 formulējuma nepārprotami izriet, ka nedrīkst izslēgt jebkādu saikni starp kriminālprocesu un civiltiesisko konfiskācijas procedūru un ka pēdējo minēto procedūru nedrīkst pabeigt, pirms nav pabeigts kriminālprocess. Minētā tiesa norāda, ka tādējādi ar Konfiskācijas likumu esot pārsniegta Direktīvā 2014/42 paredzētā minimālā saskaņošana un ka līdz ar to tas esot bijis nesaderīgs ar šo direktīvu. Ņemot vērā, ka kriminālprocesā pret BP vēl nav taisīts notiesājošs spriedums par pamatlietā aplūkojamajiem lietas apstākļiem, minētā tiesa uzskata, ka civiltiesiskā konfiskācijas procedūra esot jāaptur līdz uzsāktā kriminālprocesa (tai skaitā pret BP) pabeigšanai.
- 40 Tā kā *Sofiyski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa) tomēr bija zināmas šaubas attiecībā uz Direktīvas 2014/42 normu interpretāciju, tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas [2014/42] 1. panta 1. punkts, kurā ir paredzēts “noteikumu minimums, kas attiecas uz īpašuma iesaldēšanu, ņemot vērā tā iespējamu vēlāku konfiskāciju,” ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam dalībvalstīm ir atļauts pieņemt noteikumus par civiltiesisku konfiskāciju, kas nav pamatota ar notiesājošu spriedumu?
 - 2) Vai no Direktīvas [2014/42] 1. panta 1. punkta, ņemot vērā šīs direktīvas 4. panta 1. punktu, izriet, ka, lai uzsāktu un veiktu civiltiesisku konfiskācijas procedūru, pietiek tikai ar kriminālprocesa uzsākšanu pret personu, kuras īpašums ir konfiskācijas priekšmets?
 - 3) Vai ir pieļaujams Direktīvas [2014/42] 4. panta 2. punkta pamatojumu interpretēt plašāk – tādējādi, ka ir atļauta civiltiesiska konfiskācija, kas nav pamatota ar notiesājošu spriedumu?
 - 4) Vai Direktīvas [2014/42] 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka īpašumu – kā tādu, kas tieši vai netieši iegūts, izdarot noziedzīgu nodarījumu, – var atņemt tikai tāpēc, ka personas mantiskais stāvoklis nav samērīgs ar tās likumīgajiem ienākumiem, ja nav galīga notiesājoša sprieduma, kurā būtu konstatēts, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu?
 - 5) Vai Direktīvas [2014/42] 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā trešo personu īpašuma konfiskācija ir reglamentēta kā papildu vai alternatīvs pasākums tiešai konfiskācijai vai kā papildu pasākums paplašinātai konfiskācijai?
 - 6) Vai Direktīvas [2014/42] 8. panta 1. punkts ir jāsaprot tādējādi, ka tajā ir nodrošināta nevainīguma prezumpcijas piemērošana un ka ir aizliegta konfiskācija, kas nav pamatota ar notiesājošu spriedumu?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 41 Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija, kā arī Bulgārijas un Čehijas Republikas valdība apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.
- 42 Šis ieinteresētās personas uzskata, ka Direktīvas 2014/42 interpretācija neesot nozīmīga nolēmuma pieņemšanai pamatlietā. Vispirms – ar šo direktīvu esot ieviests noteikumu minimums attiecībā uz īpašuma konfiskāciju krimināllietās, savukārt pamatlietā uzsāktā civiltiesiskā konfiskācijas procedūra neesot atkarīga no krimināllietas norises vai iznākuma. Turpinot – minētās komisijas izdotais īpašuma konfiskācijas pieprasījums esot balstīts uz Kriminālkodeksa 201.–203. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu – naudas līdzekļu piesavināšanos. Taču šis nodarījums neesot minēts nevienā no aktiem, kuri uzskaitīti Direktīvas 2014/42 3. pantā, kurā noteikta šīs direktīvas materiālā piemērošanas joma. Visbeidzot – Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija un Bulgārijas valdība norāda, ka Direktīvas 2014/42 12. pantā kā šīs direktīvas transponēšanas termiņš ir noteikts 2016. gada 4. oktobris, savukārt tiesvedība iesniedzējtiesā tika uzsākta 2016. gada 22. martā, tādēļ šīs direktīvas normas pamatlietā aplūkojamajai procedūrai neesot piemērojamas *ratione temporis*.
- 43 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi atbilstoši pašas noteiktajam tiesiskajam regulējumam un faktiskajiem apstākļiem, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Atteikties lemt par valsts tiesas lūgumu Tiesa var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlīetas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedumi, 2008. gada 24. jūnijs, *Commune de Mesquer*, C-188/07, EU:C:2008:359, 30. punkts, un 2018. gada 13. novembris, *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, 28. punkts).
- 44 Ja – kā šajā lietā – nav acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlīetas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, iebildums attiecībā uz šīs tiesību normas nepiemērojamību pamatlietā nav saistīts ar lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, bet attiecas uz uzdoto jautājumu būtību (spriedums, 2019. gada 12. decembris, *Slovenské elektrárne*, C-376/18, EU:C:2019:1068, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Līdz ar to šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par lietas būtību

Ievada apsvērumi

- 46 Atbilstoši ar LESD 267. pantu iedibinātajai sadarbībai starp valstu tiesām un Tiesu tai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļauj izlemt tajā izskatīšanā esošo strīdu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Apstāklis, ka valsts tiesa prejudiciālo jautājumu ir izteikusi, formāli atsaucoties uz noteiktām Savienības tiesību normām, neliedz Tiesai sniegt šai tiesai visus interpretācijas elementus, kas tai var būt noderīgi, izspriežot izskatāmo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā uz tiem atsaukusies. Šajā ziņā Tiesai no visas valsts tiesas sniegtās informācijas un tostarp no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma ir jānošķir tie Savienības tiesību elementi, kuriem ir nepieciešama interpretācija, ņemot vērā strīda priekšmetu (spriedums, 2019. gada 5. decembris, *EVN Bulgaria Toplofikatsia* un *Toplofikatsia Sofia*, C-708/17 un C-725/17, EU:C:2019:1049, 46. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 47 Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa Tiesai jautā par Direktīvas 2014/42 normu interpretāciju. Tomēr, kā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 41. punktā, tādas līdzekļu piesavināšanās darbības, kas aprakstītas lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu, nav to nodarījumu vidū, uz kuriem attiecas Direktīvas 2014/42 3. pantā izsmēloši uzskaitītie tiesību akti, un tādēļ valsts tiesā notiekošās, Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisijas ierosinātās tiesvedības priekšmets neietilpst minētās direktīvas materiālās piemērošanas jomā.
- 48 Turklāt no Direktīvas 2014/42 14. panta 1. punkta izriet, ka attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī direktīva, ar to ir aizstāti vienīgi Pamatlēmuma 2005/212 1. panta pirmie četri ievilkumi un 3. pants, un līdz ar to, kā būtībā norādīts ģenerālvokātes secinājumu 48. un 49. punktā, minētā pamatlēmuma 2., 4. un 5. pants ir palikuši spēkā arī pēc Direktīvas 2014/42 pieņemšanas.
- 49 Šajā lietā no Pamatlēmuma 2005/212 2. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai tās varētu pilnībā vai daļēji konfiscēt nozieguma rīkus un līdzekļus, kas iegūti no noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem ir paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku, kas ilgāks par vienu gadu, savukārt par pārkāpumiem, uz kuriem norāda iesniedzējtiesa, ir paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku no 10 līdz 20 gadiem, un līdz ar to tie varētu ietilpt šā pamatlēmuma piemērošanas jomā.
- 50 No minētā izriet, ka, neskarot Pamatlēmuma 2005/212 interpretāciju un tvērumu, tā normas katrā ziņā ir to Savienības tiesību normu vidū, kuras, ņemot vērā pamatlīetas priekšmetu un iesniedzējtiesas sniegtās norādes, Tiesai ir jāapsver, lai tā varētu sniegt lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 51 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir uzskatāms, ka iesniedzējtiesa ar šiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, būtībā vaicā, vai Pamatlēmums 2005/212 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa uzdod veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju procedūrā, kuras iznākums nav atkarīgs nedz no konstatējuma par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, nedz vēl jo mazāk no šāda noziedzīga nodarījuma prezumētos izdarītājus notiesājoša sprieduma.
- 52 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka Pamatlēmums 2005/212 ir balstīts uz LES VI sadaļas “Noteikumi par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās” – versijā, kas bija spēkā pirms Lisabonas līguma, – normām, konkrētāk, uz LES 29. pantu, 31. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 53 LES 31. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir norādīts, ka kopīga rīcība saistībā ar sadarbību krimināllietās citastarp paredz nodrošināt dalībvalstīs piemērojamo normu saderību, ciktāl tas nepieciešams, lai uzlabotu šo sadarbību. Šajā kontekstā Pamatlēmuma 2005/212 nolūks ir nodrošināt, lai – kā teikts tā 10. apsvērumā – visās dalībvalstīs būtu efektīvi likumi, kas reglamentē noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju.
- 54 Tādējādi Pamatlēmuma 2005/212 2. panta 1. punkts ietver prasību, ka dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai tā varētu pilnībā vai daļēji konfiscēt nozieguma rīkus un līdzekļus, kas iegūti no noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem ir paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku, kas ilgāks par vienu gadu, vai arī konfiscēt īpašumu, kura vērtība atbilst šādu līdzekļu vērtībai, savukārt tā 1. panta ceturtajā ievilkumā “konfiskācija” ir definēta kā pēc tiesvedības par noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgiem nodarījumiem tiesas uzlikts sods vai pasākums, kas beidzas ar galīgu īpašuma atņemšanu.

- 55 No Pamatlēmuma 2005/212 10. apsvērums izriet arī tas, ka šis pamatlēmums ir saistīts ar Dānijas Karalistes priekšlikumu, balstoties uz kuru tika pieņemts Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem (OV 2006, L 328, 59. lpp.). Kā norādīts pēdējā minētā pamatlēmuma 8. apsvērumā, tā mērķis ir atvieglot sadarbību starp dalībvalstīm attiecībā uz īpašuma konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzišanu un izpildi, lai uzliktu par pienākumu dalībvalstīm savā teritorijā atzīt un izpildīt citas dalībvalsts krimināltiesas izdotus konfiskācijas rīkojumus.
- 56 Līdz ar to, ņemot vērā Pamatlēmuma 2005/212 noteikumu mērķus un formulējumu, kā arī kontekstu, kādā tas tika pieņemts, ir uzskatāms, ka minētais pamatlēmums ir akts, ar kuru dalībvalstīm uzliktu pienākums ieviest kopēju noteikumu minimumu attiecībā uz nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju, lai atvieglotu kriminālprocesa ietvaros tiesas izdotu konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzišanu, kā būtībā norādīts arī ģenerāladvokātes secinājumā 63. punktā.
- 57 Tātad Pamatlēmums 2005/212 nereglamentē nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju, ko kāda dalībvalsts tiesa uzdevusi tādā procedūrā, kas nav saistīta ar viena vai vairāku noziedzīgu nodarījumu konstatēšanu, vai uzreiz pēc tās.
- 58 Minētā pamatlēmuma 2. panta 2. punkts šādu interpretāciju neatspēko.
- 59 Proti, šajā normā ir tikai noteikts, ka attiecībā uz nodarījumiem nodokļu jomā, dalībvalstis var izmantot procedūras, kas neietilpst kriminālprocesā, lai noziegumu izdarītājiem liegtu iespēju izmantot noziedzīgi iegūtus līdzekļus. Turpretī to nevar interpretēt tādējādi, ka tā nozīmētu, ka dalībvalstīm būtu liegta iespēja ieviest tādas konfiskācijas procedūras ārpus kriminālprocesa, kuras nav saistītas ar pārkāpumiem nodokļu jomā. Šāds aizliegums pārsniegtu Pamatlēmumā 2005/212 ietvertā noteikumu minimuma tvērumu.
- 60 Šķiet, ka šajā lietā iesniedzējtiesas uzsāktā konfiskācijas procedūra būtībā ir civiltiesiska un ka šis valsts tiesību akts tā pastāv līdzās krimināltiesiskam konfiskācijas regulējumam. Saskaņā ar Konfiskācijas likuma 22. panta 1. punktu šādu procedūru gan uzsāk Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisija, ja tā tiek informēta, ka kāda persona tiek apsūdzēta par konkrētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Tomēr no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem un tiesas sēdē Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas komisijas, Bulgārijas valdības un Eiropas Komisijas sniegtajiem precizējumiem izriet, ka saskaņā ar minētā likuma normām šī procedūra, kurā galvenā uzmanība tiek pievērsta vienīgi īpašumam, par ko tiek apgalvots, ka tas iegūts nelikumīgi, pēc uzsākšanas tiek veikta neatkarīgi no eventuāla kriminālprocesa, kas tiktu uzsākts pret prezumēto noziedzīga nodarījuma izdarītāju, kā arī no šādas procedūras iznākuma, konkrētāk, no minētā izdarītāja eventuālas notiesāšanas.
- 61 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka nolēmums, ko iesniedzējtiesa ir lūgta pieņemt pamatlīetā, netiek pieņemts nedz procedūras ietvaros attiecībā uz vienu vai vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, nedz uzreiz pēc šādas procedūras. Tātad tas neietilpst Pamatlēmuma 2005/212 piemērošanas jomā.
- 62 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Pamatlēmums 2005/212 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa uzdod veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju procedūrā, kuras iznākums nav atkarīgs nedz no konstatējuma par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, nedz vēl jo mazāk no šāda noziedzīga nodarījuma prezumētos izdarītājus notiesājoša sprieduma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 63 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa uzdod veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju procedūrā, kuras iznākums nav atkarīgs nedz no konstatējuma par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, nedz vēl jo mazāk no šāda noziedzīga nodarījuma prezumētos izdarītājus notiesājoša sprieduma.

[Paraksti]